Rok II. Warszawa, dnia 1 listopada 1927 r. № 9.

WIADOMOŚCI RYBACKIE

DWUTYGODNIK

Organ Tow. Rybackiego w Warszawie.

Adres redakcji i administracji: Warszawa, ul. Puławska 83 m. 8 tel. 404-20.
Redakcja i administracja czynna codziennie, oprócz niedziel i świąt, od godz. 10 rano do 2 pp.
Redakcja rękopisów nie zwraca. Redaktor przyjmuje od godz. 11 do 12 w południe.

Pożyczki dla rybactwa.

Przez Ministerjum Rolnictwa zostały wydane następujące tymczasowe zasady udzielania pożyczek przez Państwowy Bank Rolny na cele związane z rybactwem:

1) W sprawie postępowania i zachowania formalności przy udzielaniu przez Państwowy Bank Rolny pożyczek na cele, związane z rybactwem, oraz w sprawie nadzoru nad zużyciem tychże pożyczek, obowiązują zasady ogólne o udzielaniu pożyczek na podniesienie wytwórczosci zwierzęczej Nr. 1596-R-III. z dn. 30.IX.26 r. z tem jednakże zastrzeżeniem, że niniejsze zasady czego innego nie postanawiają.

2) Pożyczki na cele związane z rybactwem udzielane będą:

a) na przeciąg do lat 10: na wszelkie inwestycje i środki lokomocji z wyjątkiem osobno wymienionych;
b) do lat 4: na zakup ryb obsadowych dla jezior i rzek;
c) do lat 3: na kapitał obrotowy;
d) do lat2: na zakup sieci i innych narzędzi rybackich, uprawę i nawożenie stawów, oraz na inne cele nie wspomniane w niniejszym ustępie;
e) do 1 roku na zakup pasz dla ryb.

Udzielanie pożyczek na terminy dłuższe dopuszczalne jest w każdym poszczególnym wypadku jedynie za zezwoleniem Ministerstwa Rolnictwa.

3) Oprocentowanie pożyczek wraz z dodatkiem administracyjnym wynosić ma dla pożyczek na kapitał obrotowy — 5%, dla wszelkich innych, z wyjątkiem wymienionych w p. 4 — 4%. Wysokość dodatku administracyjnego określa się na 2% przy pożyczkach na kapitał obrotowy, 1% przyinnych pożyczkach. Dodatek administracyjny w powyższej wysokości będzie pobierany również od pożyczek bezprocentowych.

4) Bezprocentowe pożyczki mogą być udzielone na:

a) nabycie i budowę morskich statków i łodzi rybackich,
b) nabycie i wyrób narzędzi i materjałów rybackich,
c) budowę zakładów produkcji ryb obsadowych,
d) doświadczalnictwo rybackie,
e) urządzanie wystaw, przeglądów i pokazów,
f) popieranie zawodowych wydawnictw z zakresu rybactwa.

5) Do podań dotyczących pożyczek na cele rybactwa powinna być dołączona opinja:

I. Na obszarze województw zachodnich:

a) właściwej Izby Rolniczej, odnośnie do pożyczek na cele związane z rybołóstwem słodkowodnym;

b) Morskiego Urzędu Rybackiego odnośnie do pożyczek związanych z rybołóstwem morskim;

II. Na obszarze województw południowych:

a) sekcji rybackiej Związku Ziemian w Bielsku, względnie Towarzystwa Gospodarczego Małopolski Wschodniej, o ile chodzi o gospodarstwa stawowe;

b) Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, o ile chodzi o rzeczne gospodarstwa rybne.

III. Na obszarze województw środkowych i wschodnich:

Towarzystwa Rybackiego w Warszawie i Wydziału Rybackiego C. T. R.

6) Do podania o pożyczkę winien być dołączony wypełniony kwestjonarjusz według wzoru ustalonego przez Państwowy Bank Rolny, a zawierający wiadomość dotyczące osoby ubiegającej się o pożyczkę i jej stosunków gospodarczych i majątkowych. Prawdziwość danych, wymienionych w kwestjonarjuszu winna być stwierdzona przez właściwy Urząd Gminy (Magistrat)

7 Pożyczki na cele związane z rybołówstwem mogą być udzielone w gotówce jak i w naturze w postaci narzędzi rybackich, oraz artykułów i materjałów niezbędnych dla rybołówstwa. Udzielanie pożyczek w naturze odbył się przez Morski Urząd Rybacki przy zachowaniu formalności, ustalony przez Państwowy Bank Rolny.

W sprawie eksportu raków.

Niżej podajemy wyciąg z pisma Konsulatu Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Berlinie do wiadomości zainteresowanych osób:

„Konsulat Generalny pozwala sobie zaznaczyć, że naogół firmy niemieckie zadowolone są z tranzakcji przeprowadzonych z polskiemi firmami o dostawę raków. Jednak są też częste skargi. Główną przyczyną skarg i dyferencji jest nieodpowiednie i niefachowe opakowanie towaru, przez co zwiększa się znacznie ilość nieżywych raków. Ilość raków nieżywych w przesyłce zależna jest też w wielkim stopniu i od warunków atmosferycznych — przynosi przeciętnie 10 — 15%.

Znaczna część rybaków, zwłaszcza na Pomorzu, nie wysyła dotychczas towaru bezpośrednio do kupców zagranicznych, lecz sprzedaje go przez pośredników, obawiając się, że kupiec zagraniczny nie zapłaci umówionej kwoty.

Zdaniem Konsulatu Generalnego wskazanemby było zwrócenie uwagi zainteresowanym, przez związki rybackie lub inne zrzeszenia — że korzystniejszem jest bezpośrednie nawiązanie stosunków z importerami niemieckimi, co przyczynić się może z jednej strony do zwiększenia eksportu, z drugiej zaś do uzyskania wyższych cen przez wyeliminowanie pośredników.

Do podkreślenia byłoby jeszcze, by nie wysyłać raków poniżej wielkości 9 cm. wzgł. 8½ cm., gdyż towar taki jest niechętnie na tutejszym rynku kupowany — a o ile jest kupowany, uzyskuje niższą cenę.

W celu nawiązania bezpośrednich stosunków z kupcami niemieckimi przesyła się w załączeniu listę importerów niemieckich zainteresowanych przywozem raków pochodzenia polskiego.

Konsul Generalny

(—) *St. Zieliński*

1. Theodor Bosel, Krebsgrosshandlung, Berlin C-25, Kaiserstr 34.
2. A. Micha, Berlin, 0 17, Mühlenstr., 72a.
3. Sally Lippmann, Berlin 0-17, Langestr. 85.
4. Karl Droggert, Berlin, N, 0-18, Elizabethstr. 44.
5. Triumph A. G., Hohenschönhausen, Hauptstr. 33.
6. Rubenz. und Bielefeld, Berlin Köpenickerstr. 108.
7. Arnold Lippmann, Berlin, 0-27, Andreasstr. 6.

Opracował EDMUND ZAJĄC.

Prawo rybołówstwa w Małopolsce.

Ciąg dalszy.

Co do wód stojących: Te, same tylko stawy, są własnością prywatną, a ich właściciele także uprawnionymi do rybołówstwa.

Co do uregulowania prawa rybołówstwa: Komisja uznała ustawowe uregulowanie prawa i wykonywania rybołówstwa za wskazane: a) nienaruszając istniejących uprawnień, przyznać rybołówstwo na wodach spławnych krajowi, na niespławnych gminie, względnie właścicielowi obszaru dworskiego w granicach ich obrębu, b) osobom łowiącym ryby sposobem zarobkowania na wodach z rybołówstwem dotąd wolnem zostawić na takich wodach łowienie ryb na czas własnego zarobkowego wykonywania, c) wykupu uprawnień do łowienia ryb na cudzych wodach i uprawnień szkodliwych rybactwu nie zachodzi potrzeba, gdyż i takie uprawnienia nie istnieją, d) nie ma uprawnień do wykupu.

Ogólne zasady prawa rybołówstwa projektowane przez rząd, komisja uznała za odpowiednie, mianowicie:

1. przyznać prawo rybołówstwa na publicznych wodach, gdzie

a) każdy mógł łowić ryby,

aa) na jeziorach oraz żeglowych i spławnych wodach płynących krajowi,

bb) na innych publicznych wodach, gminie,

b) każdy członek lub mieszkaniec gminy mógł łowić ryby, gminie,

2. Utrzymywać na wodach pod a) i b) wymienionych, zarobkowe łowienie ryb przez pewne osoby na przeciąg czasu zajmowania się przez nie same tą czynnością,

3. utrzymać istniejące prawo rybołówstwa. Uprawnień do szkodliwych sposobów łowienia ryb niema do wykupu.

Z ogólnych zasad wykonywania rybołówstwa projektowanych przez rząd, przez Lwowską Komisję uznane zostały za odpowiednie następujące:

1. uznać przestrzenie wód jednego uprawnionego, dość rozciągłe dla racjonalnego wykonywania rybołówstwa za udzielne rewiry,

2. Złożyć rybołówstwa, nieodpowiadające warunkowi ad 1. w rewiry wspólne, te wydzierżawić i czynsz pomiędzy uprawnionych dzielić,

3. Wciągnąć w rewir wody prywatne z nim w związku zostające, bez zezwolenia posiadacza, tylko wtedy, jeżeli ani rewiru nie da się tak zamknąć ku wodzie prywatnej, aby przeciąg ryb utrudnić, ani też posiadacz nie zobowiąże się zaniechać w niej wszelkiego rodzaju połowu ryb.

4. Postanowienie ad 2. nie oddziaływa na umowy dzierżawne w czasie ogłoszenia już istniejące.

5. Uznać wody rewiru za okręg spółkowy, albo podzielić według kilku rewirów na okręgi spółkowe. Ogół posiadaczy lub dzierżawców tworzy spółkę rybacką, obowiązaną do wspólnych zarządzeń celem racjonalnego wykonywania rybołówstwa.

Opinja prawniczej Akademji Umiejętności w sprawie przyznania prawa rybołówstwa[1]).

Spowodowana przez Wawel-Louis Komisja pzawnicza Akademji Umiejętności w Krakowie zastanawiała się nad pytaniem: komu służy prawo rybołówstwa.

Wawel-Louis ządał przyznania prawa rybołówstwa właścicielom gruntów nadbrzeżnych.

Pr. dr. Zatorski. sądził, że obecnie domniemanie prawa tego przemawiać by mogło tylko na rzecz byłych dominjów i gmin miejskich, następnie że okólnik Ministerstwa Rolnictwa. uznający prawa rybołówstwa nabyte, a przyznający w innych razach prawa rybołówstwa krajowi, gminom i dworom, podał należycie zasady, na których oprzeć się ma przyszła ustawa.

c. d. n.

Z Tow. Rybackiego w Warszawie.

Zarząd Tow. Rybackiego w Warszawie zawiadamia, że zapisy na pożyczki w myśl podanych w numerze niniejszym „Wiadomościach Rybackich" „Tymczasowych zasad udzielania pożyczek na cele związane z rybactwem" przyjmuje każdego dnia, oprócz świąt, w godz. od 10 do 2 popołudniu w biurze Tow. przy ul. Puławskiej 83 m. 8.

Zarząd Tow. Rybackiego w Warszawie zawiadamia swych członków, że na zasadzie nowych rozporządzeń odnośnych władz państwowych, rybacy mogą korzystać ze zniżki celnej na sieci, sprowadzanych na swoje potrzeby z zagranicy.

W tym też celu zarząd Tow. Rybackiego, aby ułatwić członkom swoim nabycie sieci po zniżonej opłacie celnej zamierza sprowadzić większą partję sieci i sieci te będzie wydawał na warunkach kredytowych.

Wobec tego członkowie, którzy życzą sobie nabyć sieci przez Tow. Rybackie w Warszawie winni złożyć zapotrzebowanie zarządowi Tow., wyszczególniając rodzaj sieci, ilość,względnie wagę sieci. Po otrzymaniu tych danych, zarząd wyśle rachunek, który należy pokryć w części gotówką a na resztę wystawić weksel i wysłać do zarządu Tow. Rybackiego w Warszawie, ul. Puławska 83 m. 8. Zapotrzebowania prosimy nadsyłać jaknajprędzej.

Zapiski

Opodatkowanie gospodarstw rybnych.

Kurjer Warszawski podaje:

Wydział rybacki centralnego Towarzystwa rolniczego zwrócił się do ministerjum skaru z prośbą o wyjaśnienie różnicy pomiędzy terminem „rybołówstwo" i „gospodarstwo rybne", oraz ustalenie, kiedy i w jakich warunkach gospodarstwo rybne podlega opodatkowaniu na zasadzie przepisów ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. Ust. R. P. № 79, poz. 550).

W związku z tem min. skarbu wyjaśniło, co następuje:

Pojęcie „gospodarstwo rybne" i „rybołówstwo, prowadzone zawodowo, jako wyłączny lub przeważający rodzaj gospodarstwa" w rozumieniu ustawy o państwowym podatku przemysłowym dotyczy zarówno procederu rybołówstwa jak i hodowli ryb na terenach gospodarstw rolnych.

Zgodnie z intencją ustawodawcy wolne od podatku przemysłowego jest tylko takie „rybołówstwo„, względnie

[1]) Protokół posiedzenia Kom. Prawn. Akad. Umiejętn. z dn. 17.I.1880 r.

„gospodarstwo rybne„, które jest prowadzone dorywczo, nie w sposób przemysłowy i nie zawodowo, lecz ubocznie, na terenach nieopanowanych przez człowieka, a więc na wodach dzikich (jeziora, rzeki,strumienie), a nawet na terenach specjalnie do tego celu urządzonych, zagospodarowanych, ale w tym przypadku, gdy prowadzone gospodarstwo rybne nie stanowi wyłącznego lub przeważającego rodzaju gospodarstwa, co jak to wyraźnie wynika z postanowień art. 2 p. lit. b· powołanej wyżej ustawy, jest warunkiem nieodzownym przy pociąganiu rybołówstwa do opłaty państwowego podatku przemysłowego.

Jako przeważający rodzaj należy uważać te gospodarstwa rybne, które w danym gospodarstwie zajmują obszar większy, niż przeznaczony pod uprawę rolną lub leśną. Nieużytków w danym przypadku nie należy brać na uwagę. Stosunek dochodu, płynącego z samego gospodarstwa rybnego, do dochodu z pozostałej części danego gospodarstwa jest w danym przypadku dla sprawy bez znaczenia.

Z powyższego wynika, że podlega opodatkowaniu w myśl przepisów ustawy o państwowym podatku przemysłowym wszelkie rybołówstwo (gospodarstwo rybne), prowadzone zawodowo, jako wyłączny lub przeważający rodzaj gospodarstwa, tudzież rybołówstwa na terenach t. zw. „dzikich", nieopanowanych przez człowieka, lecz zawodnionych przez naturę, o ile jest ono prowadzone stale i zawodowo, a nie ubocznie.

Opodatkowaniu tylko w formie nabycia świadectwa przemysłowego podlega rybołówstwo, wykonywane w sposób podany bezpośrednio wyżej o ile jest prowadzone przy współudziale najwyżej jednego członka rodziny lub jednej najmniej sile pomocniczej.

Przy zaklasowaniu eksploatacji jezior zarybionych do odpowiednich kategorji świadectw przemysłowym stosuje się przez analogję przepis § 24 rozporządzenia ministra skarbu z d. 8 sierpnia 1925 r. (Dz. Ust. R. P. № 82, poz. 560). (Roln.Ekon.).

Rybołóstwo. Poleskie władze rolne zabiegają usilnie o zainteresowanie szerszych sfer społeczeństwa rolniczego Polesia sprawą zakładania stawów rybnych. Ponieważ nawet w razie szybkiego osuszenia Polesia znaczna część terenów nie będzie się nadawała pod uprawę, przeto chodzi o to, aby zamienić te nieużytki na stawy rybne. Sprawa ta tembardziej jest ważna dla całej Polski, że obecnie trzy czwarte naszego zarządania rybnego sprowadzamy z zagranicy (przeważnie z sowietów), gdy niewielkim stosunkowo wysiłkiem Polesie będzie mogło dostarczyć całkowitej ilości potrzebnych ryb. Projektowane jest stworzenie na Polesiu szeregu spółek rybnych, któreby w czasie możliwie szybkim, przystąpiły do urządzania stawów rybnych.

Oczyszczanie rowów.

W folwarku Likiec gm. Rogowo pow. Rypińskiego p. Juljan Ciepliński wespół z z właścicielem folwarku p.T. Jelińskim prowadzą gospodarkę rybną. Ponieważ w założonem gospodarstwie rybnem są defekty, jak zanieczyszczenie rowów odpływowych i strugi doprowadzającej wodę do stawów, co nie pozwala na dowolne ich spuszczanie, dokładne przemrażanie oraz na stosowanie innych zabiegów, niezbędnych dla prowadzenia racjonalnej hodowli ryb w gospodarstwie, wspomniani wspólnicy zwrócili się do Towarzystwa o poczynienie odpowiednich kroków u władz celem wydania nakazu oczyszczenia rowów i strugi na terenach poszczególnych właścicieli. Odpowiedni wniosek Zarząd Towarzystwa skierował do Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie.

Wypadek na morzu.

W dniu 31 sierpnia 1927 r. na wielkiem morzu fala wywróciła łódz rybacką, na której znajdowali się ry-

bacy z Chałup Antoni Kąkol, Józef Kąkol i Antoni Freudel, zajęci zakładaniem żaków (więcierzy) na połów węgorzy. Tonącym rybakom pośpieszył z pomocą na łodzi rybak Michał Golla ale zdołał wyratować jedynie Józefa Kąkola i Antoniego Frendla; natomiast Antoni Kąkol (lat 29) utonął.

Odpowiedzi od Redakcji

p. L. Dreczkowskiemu w Kórniku.

Artykuł nadesłany zamieścimy w numerze następnym. Podanie w sprawie zniżki celnej na karbolineum zostało przesłane do właściwego urzędu; prosimy o przysłanie znaczka stemplowego za zł. 3.

p. Cieplińskiemu w Likcu

Do podania Pana w sprawie zagospodarowania nieużytków należy przysłać znaczek stemplowy za zł. 3.

p. Alskiemu w Wilnie.

Korespondencię zamieścimy w numerze następnym. Prosimy o dalsze.

Przegląd piśmiennictwa obcego.

SCHUBART ARTHUR. Die Forelle und ihr Fang. Eine Monografie. 3., neubearb. Aufl, Mit 76 Abb. u. I Farbendrucktaf. Berlin: (VIII, 184 str.) gr. 8°. Opr. Rm. 8.

SCHIEMENZ KARL: Beiträge zur Geschichte des Karpfengeschäftes 1927. (31 str. 3 Abb.) gr. 8°. Schriftenreiche d. Vereins Deutscher Teichwirte e. V. H. I. Rm. 1.20.

SCHMIDT FRITZ: Teichwirtschaft und Fisxherei in der Niederlausitz. mit bes. Berücks. d. Teichwirtschaft d. Stadt Gottbus in alter Zeit. Mit Kt. Stizzen (im Text. u. auf. 1 Taf.) Von Robert Kalwa 1926. (56 Bstr.) gr. 8°. Opr. Rm. 2.50.

SCHUTT CONRAD: Die Entwicklung und wirtschaftliche Bedeutung der Binnenfischerei in Schlezwig Holstein, Festschrift. 1927. (218 str.) gr. 8° 6 — geb 7.

TAURKE, (FRITZ): Die Fischzuch und Fischhaltung. Mite. Tab. zum Bestimmem d. deutschen Süsswasserfische. 2 durchgearb., verb. u. werm Aufl. 1927, (XXIV, 272 str.) gr. 8°. II. 50 opr. 13.

HENKING. H.: Seefisch-Bilderbuch. Eine kurze Uebersicht unsere häufigsten Seefische u. and. nutzbarer Seetiere. Mit 42 (eingedr.) Bildern. (40 S.) gr. 8°. Rm. — 50.

KOLLER Otto, u Karl Lohberger.: Fische aus dem Thian-Schan. 1927. (151-158 S.) gr. 8°. Rm. — 35.

THIENEMANN, August.: Das Leben im Süsswasser. Eine Einf. in. d. biolog. Probleme d. Limnologie. (108 S.) gr. 8°. opr. Rm. 3.50.

LISSNER, H.: Die grosse Heringsfischerei in Deutschland. 1927. (S. 281 — 328, IV S.) 4° N. F. Bd. 3, H. 4. Rm. 3.—

MUNDA, August.: Ribe v slovenskich. vodah Izd. in založilo Sliv. Ribarsko Drustwo. (68. S.) 4°. Rm. 3.60.

HEWER H. R: Studies in colour changes in fish. Parts. I—IV. Sh4/6.

ROULE R.: Les poissons et le monde vivant des eaux. Études ich thyologiques. Tome I:

Les formes et les attitudes. 355 pg. 8°.

BREDER C. M.: The locomotion of. fishes 139. pg.

CHABANAUD P.: Les soles de L'Atlantique Oriental Nord et des mers adjacents. 68, pg.

JACQUEME C. Les poissons et les animaux marins du golfe du Lion. Leur pêche et leur nature 510 pg. 8°.

JENKINS J. T.: The Herring and the herring fisheries. 178 pg. 8°. with. illustr. Sh. 12.

JORDAN D. S. and S. TANAKA.: The fresh water fishes of the Rinkin Islands, Japan. 24 pg. 8°. with. plates.

TAURKE F.: Die Fischtzuch u. Fischhaltung. Mit e. Tabelle. zum Bestimmen d. deutsch. Süsswasserfische. 2 Aufl. (XXIV, 272 S.) gr. 8°. Rm. 11.50. opr. 13.

Członkowie życzący nabyć sieci proszeni są o zwracanie się do Towarzystwa Rybackiego w Warszawie, ul. Puławska 83, telefon 404-20.

Prenumerata wynosi rocznie zł. 10, półrocznie zł. 5. Numer pojedyńczy gr. 50. Za przesyłkę dolicza się zł. 1.20.

Ogłoszenia: przed tekstem: cała strona zł. 100, pół strony 55; 1/4 30; po tekście: cała strona zł. 80, 1/2 strony 45, 1/4 25;

Małe za wyraz 20 gr.; posady i prace pszukiwane po gr. 10 za wyraz.

Członkowie Tow. Rybackich i prenumeratorzy Wiadomości Rybackich korzystają z odpowiedniej zniżki.

Redaktor: *M. Kaczanowski.* Wydawca: *Towarzystwo Rybackie w Warszawie.*

Zakł. Druk. B. Grabowski i S-ka, Sp. Kom., pl. Krasińskich 6, telef. 44-04.